

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

Külsőre lehet az ár folyóan minden hónap elején

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasabos petit sor 3 kr., többesre vagy terít
teljes hirdetésekül árlépcsős adatok

MEGJELEN MINDEN VASARNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: V. TIZED. N.-TEMETŐ-UTCA, 93. SZ. KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-UTCA, 186. SZ.

Helyi díj minden beiktatásért 30 kr.

Kisdedeink.

A legutóbbi közgyűlés elhatározta egy ovoda rendszeresítését, vagyis egy ideiglenesnek állandósítását, továbbá két gyermekmenhely felállítását.

Ezen határozat alkalmával szette-kinttettem a városban s azt tapasztaltam, hogy van a városban 5 ovoda, 3 városi és 2 magánovoda.

Egy a IV. tizedben a Báty-féle házában, a kerületi iskola szomszédságában; egy a Vörösmarthy-utcában s egy a kistemplom mellett. Ezek közül az ideiglenes most állandósított. És van magán ovoda a Halasi-útcán az özv. Bábikönyv-féle s a Mária-utásban, kevésbbé látogatott Kovácsai-féle.

Az elhelyezés meglehetősen.

Az a kérdés azonban, vajon feltétlenül helyesíthető-e az ovodák abban az alakban, amint azok ma vannak alkalmazva minálunk?

Az ovodákban a gyermek havonként bizonyos összeget fizet nálunk, ha jól tudom, egy forintot. Így ovodába csak a vagyonosabb vagy legalább is középsorsú szülők gyermekei mehetnek. Elmennek kilenc-tized részben azért, hogy a „kisnana” meg a „papa” neve napjára szép verses köszöntővel páváskodhassanak, aztán meg nem tudom nincsenek-e olyanok is, akik azért adatnak fel, hogy ne legyenek a még fiatal és tetszeni vágyó fiatal nő lába alatt; mert kevesen vannak a Kornéliák, akik ékességeikül gyermekeiket tekintik, hanem többen, akik az anyaszerepet szívesen fölcserlik a hódítóval.

A kis gyermekecske aztán a kedves némitől meg is tanul sok szép verset, de gyakran visz haza egy kis pimaszságot is a kis pajtások gyűjteményeiből, meg esetleg egy kis betegséget is.

Ha e komoly dolog felett tréfálni tudnék, azt mondanám, hogy ez még

nem a legnagyobb baj. Ha a gyermek haza viszi a halált, legalább nem kell háborúért esengni, hogy az pusztítsa a sűrű emberfajt.

De félre a tréfával, kimondom őszintén: nagy baj ez nálunk, hol a gyermek halandóság különben is rettenetes nagy s épen ezért én az ovodának barátja nem voltam soha és nem vagyok.

A ki férjhez megy, foglalkozzék kicsinyeivel önfeláldozólag, szeretettel s majd meglátja, hogy a hiúság vásáránál mindig többet ér a gyermek édes, szerető mosolya.

Egészen más véleményem van a gyermek-menhely felől. Ez a szegény, kenyerét napszámmal vagy a távoli munkával kereső emberek gyermekei számára való, díj nélkül gondozván a kicsiket.

Enek van helyes rendeltetése, s ilyen gyermek-menhelyek minél nagyobb számban felállítását az emberiség érteheti követeli.

Igaz, hogy a gyermekek tömeges együttlétéből előálló bajok itt is csak úgy előállhatnak, mint az ovodákban, azonban, míg itt nincsenek a szülők kényszerítve a gyermek kiadására, addig amott kényszerítve vannak s mindenesetre jobb, ha a gyermekek felügyelet alatt vannak, mint a nélkül s a szegény anya is megmenekül attól a gondtól, vajon nem pusztul-e el gyermeke, míg a munkából haza kerül?

Gyermek-menhelyekre tehát elodázhatatlan szükség van, még pedig a város azon részein, amelyekben a szegénység lakik.

Ilyen első sorban az Úrgés és Mária város s remélem, hogy az iskolaszék, melynek hatáskörébe tartozik amegvalósítás, a már felállítani határozott két menhelynek, ezen város részében jelöl ki alkalmas helyiséget.

K. Gy.

Audiatur et altera pars!*)

A „Kecskeméti Lapok” f. évi 7 ik számában „A mi színházunk” címen „Salisius” aláírással egy cikk jelent meg, melyet részint, mert egyoldalúlag itéli meg a felvetett kérdést, részint pedig mert egyik másik következtetése téves alaptól vagy téves információtól indul ki — nem hagyhatók megjegyzés nélkül, de meg talán a kecskeméti színház veszi hasznát — boosanat a szerénytelenségért — ha egy praktikus színművész is elmondja e tárgyban véleményét.

Nem szándékom „Salisius” úrral vitába elegyedni, minek bizonyosságul mindjárt itt elismerem, hogy cikkének tendenciája, vagyis a színházi bizottság megalakítása csakugyan úgy a színészre, mint a közönségre nagyon hasznos volna. Mert míg egyrészt a közönség érdekeit, óhajait és jogos kívánságait a bizottság volna hivatva az igazgatóval szemben képviselni, illetve tolmácsolni — másrészt pedig az igazgatónak is volna egy foruma, melyhez esetleg panaszával vagy kérelmével járulhatna.

A közönség — tudván, hogy van egy bizottság, mely az ő érdekeit az igazgatóval szemben megvédi — sokkal nagyobb bizalommal viseltetnek a színésznek — illetve az igazgató iránt — Mi ezt belátván, három évi itt időzésünk alatt minden tőlünk telhető elkövetettünk, hogy a színházi bizottságot, mely még néhány évvel ezelőt létezett és áldásosan működött, újra életre keltsük, de fájdalom, haszatlant! A színházi bizottság dolgában tehát tökéletesen egyetérték t. „Salisius” úrral, de nem a többlet.

Mindenekelőtt, miután Salisius úr úgy látszik csak rövid idő óta kíséri figyelemmel a színházban történőket, engedtessek meg nekem egy kis visszajáratást vetnem színházunk három évi történetére.

Hogy Kecskeméten minő színiállapotok voltak az utóbbi évek alatt, mutatja azon körülmény, hogy itt körülbelül 10 év óta

*) Dobó színházgató úr különös kívánata folytán sorról-szóra hűen jelen meg védekezése, csakogy így aztán kénytelen vagyok Dobó úrnak cikkere megjegyezni: olyanért érzékenykedni, a mi nem mondatott s érzékenykedése folytán olyan langra tévedt, a mely el kell ítélnem, annál inkább is, mert Dobó úr nagyon jól tudja, hogy Salisius mind polgári állásánál, mind hírlapírói s színdarabírói minőségénél fogva magasabb helyet foglal el, sem hogy a „Salisius” uram-féle kicsinylo kifejezés bátran el ne maradjon volna.

Szerkesztő.

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCAJA

Kör agyon.

Aranyos napugár ragyogj rám szelíden,
Melenged, melenged hűni kezdő szívem,
Szórd be sapadt arcom derült égi fényvel...
Oh! közel az éjtel.

Emlekezel-e még, hányszor meglestelek,
Midőn kelet égen fölémeled fejed!
S ha megpillantottam fénylő koronádat
Nagy örömem támadt!

Azt hittem, hogy a ki fényt, hevet át néked
Nekem is megadja a mit tőle kérek!
Ad egy kis csillagot a végtelen égen,
S az ragyog majd nekem.

Oh akkor nem voltam így elzúllt árva,
Rózsás volt két orcám, nem halovány, sarga.
A szívem? Hej, mint a madárdalos erdő?
Nem vala kesergő!

Ki éltünk határát szent kezekben tartod,
Fordíts el már rólam haragú arcot,
Vagy zárd le szempillám a végtelen éjre,
Hogy több köny ne érje.

Fridolin.

Mégegyszer a „szerelem bacillusai.”

Azt mondják a teremtés urai — persze gúnyosan, — hogy az utolsó szó mindig az asszonyé.

Ezzel a hadd legyen úgy igazán s az utolsó szó, hadd legyen az enyém.

En épen ott kezdem, a hol a kedves K. úr elhagyta.

Tehát: hiúság, nagyragyavágás, fényűzés!

Ezek azok a tulajdonságok, amelyek K. úr szerint a szerelem sirját megássák, amely sirba aztán a nőiülesi vágy s kü-

lönösen a nőülendők bátorsága is bele hull, úgy hogy talán nem sokára a házasság ki is pusztul e világból.

És ennek a nagy veszedelemnek mi, egyedül mi vagyunk az okai a gyöngye nemem levők; mert azok a tulajdonságok is a mieink!

Miért tagadnám, bizony, mi bennünk van hiúság is, nagyragyavágás is, néha még fényűzési vágy is.

Megvallom ezt, de kérem ne tapsoljon még örömeiben, legyen még egy kis türellem.

Mi nők olyanok vagyunk, mint a folyódnár. Ez kisebb vagy nagyobb karikákból öleli át a tárgyat, a melyre feljut a szerint, a mint a karó vastagabb vagy vékonyabb. A mi támaszunk a rendeltetés a férfit jelölte ki s mi alkalmazkodunk a férfiakhoz, persze az igazi férfiakhoz. Értsen meg uram a férfiakhoz.

Ellessük vágyaikat, óhajataikat, ezekhez mérjük eszelekvésünket ruházódásunkban, modorunkban stb. csakogy tetszésüket megnyerjük.

De hát vajon, milyenek azok a nők, akik hódítanak, a kiket a férfiak iszenteinek, a kiknek intése előttük rögtön teljesítendő parancs, milyenek azok a nők, akik óhajitásának teljesíthetőségét a menyország boldogságával jutalmazónak tekintik?

Ugyan kedves Kárhözott úr — nem tudom jól egészítettem-e ki K.-ját, de azt hiszem találon — ha én találkozónék az életben egy házias, munkás, kedves, de kevés szavú, nem fitogtató, komoly szerény nővel, akit dicsőítenék ön előtt,

vajon nem azt felelné-e: „hagyjátok abba, ne dicsérjétek, hiszen liba!” És, ha

akadna egy tisztán, mindig maga varrta ruhában járó, de egyszerűen, a divat jogosságát el nem ismerő, azzal nem törődő leányra — nem azt mondaná reá: oh, milyen hamuipóké?

Bizony uram, akármit beszélnek is, önöknek az tetszik a mi feltűnő s ha feltűnik a kacér, a mutatós a fel sem vevő modorú, a fényűző, a divatos — hát az tetszik önöknek.

Mit csináljunk azután, mi szegény nők? Hadat izenjük az önök izlésének?

Kívánhatják e ezt mi tőlünk önök, akik szerint mi szegény, vezetésre, az erős nem gyámolítására szorultak vagyunk? Nem uram, nem! És csakugyan mi igyekszünk az önök tetszését megnyerni s ezen az úton elindulva eljutunk az önök által kárhözott hiúság, nagyragyavágás, fényűzés birodalmába.

Ime, tessék bennünket elítélni.

Hanem tessék előbb jól megfontolni, vajon ami gyöngye eségünk kárhözottatandóbb-e, mely nem tud lemondani az önök tetszéséről s mindenáron megakarja azt nyerni, vagy talán az önök ereje, mely elenyéredt annyira, hogy eszük böles tanácsa ellenére eszelekeszünk s olyanná segítik lenni a nőt, a milyennek talán nem kellene lennie.

Különbön lássa én őszinte vagyok. A hibát nem jutott eszembe éretnének nevezni. Egész őszintén azt is kimondom, hogy a hiúság és nagyragyavágás létezése még nem is hiba, csak a férfiban legyen erő azokát jó irányba terelni.

Vagy talán tetszenék önök az a nő, aki férjhez menése után elhanyagolná öltözékét stb. azt mondván: „Én már férjhez

minden igazgató a közönség könyörületére volt kénytelen appellálni, hogy társulatát és magát fentartsa.

A kapitánysági archívum legékeesebben illusztrálna ezt, ha beszélni tudna! Ez állapoton okát nem kutatom, de három évi tapasztalatom alapján konstátálom, hogy nem a közönség volt oka.

Első éviünkben 1889—90. mi is a deficit tengerében fuldokoltunk, mi is kénytelenek voltunk a t. közönség jólelkűségéhez folyamodni és a t. közönség, hála neki, kisegített egy jól sikerült bérlet által a bajból és lehetővé tette, hogy a városból tisztességesen távozhattunk.

Második szeziónk, bár tetemes deficittel záródott, jobban sikerült. Az idei harmadik szezión pedig, dacára vagy éppen a rossz műsor következtében, jónak mondható annyira, hogy még eddig, hála a t. közönségnek, deficit nélkül működünk és isten és a t. közönség segítségével tán megtörténik az a hallatlan eset Kecskeméten, hogy a hosszú téli szezión deficit nélkül fog záródni. Ebből kiténik, hogy Salisius úr nem mondhatja joggal, hogy „egyszer a színészek panaszkodnak, hogy nincs közönség”, mert bizony mi jól tudjuk, hogy nem lehet mindig téli ház. Sőt ellenkezőleg a kecskeméti t. közönség díszesre mondhatom, hogy az idén a színházba járás teljesen kielégítőnek mondható. Ha ehhez még hozzá teszem nagyon mérvadó rendes színház látogatás ama nyilatkozatát, miszerint szívesen járnak színházba; úgy társammal együtt éviünk tekinthetünk az elmúlt három évünk bűnködsünkre vissza és a teljesített kötelesség tudatával hivatkozhatunk az elért eredményre.

Nem akarok a t. olvasó közönség türelmével visszaélni, azért csak röviden fogok a műsor megállapítása tárgyában nekünk tett szemrehányásra reflektálni. Tény, hogy a Salisius úr által említett darabok: „Fenekelnyok”, „Schleinger” stb. szerepeltek, sőt szerepelnek a műsoron. Tény, hogy e színművek nem épen remekei a színműirodalomnak. De hát tisztelt Salisius uram képzelje magát a mi helyzetünkbe. Mit csináljon az a vállalkozó színházgató, a ki teljesen napi bevételre van utalva? Ugyebár Ön is a mi helyzetünkben tapasztalata, vagyis a napi pénztár-kimutatások tanulásai alapján állítaná össze műsorát. Mert lássa t. Salisius uram adunk ám mi classicus darabokat is, és pedig az egyetlen

mentem, én nem akarok többé tetszeni senkinek, hát nekem akármiként is jól van?”

Bajosnak és igazra volna.

A nő legyen hü, csakogy tetszeni férjének akarjon s legyen nagyragyavágó is, de ezt is férjére vonatkoztassa. Hány férfit emelt már föl a nő szerelme, hány férfit tett nagyvágya nevének buzditó szava, a ki a tehetőségek férfi szerényességét ismerve addig batorította, míg az neje nagyragyavágásának engede kiállt az élet harterére s magas állást, hirt, nevet, vagyonot vivott ki.

Igen, de hát a fényűzés?

Ez baj, de én nem azt nevezem fényűzésnek, ha valaki drága ruhákban jár, talán ezeket költ évenként, hanem azt, ha az valaki olyan sokat költ — meglehet százakban — hogy ugyanakkor ennek folytán nem gyarapíthatja, sőt talán törzsvagyonát kénytelen megtámadni.

Az a nő, aki ezt teszi, az örült, de az a férfi, aki ezt elnézi — az egyszerűen bolond.

A mely férfit egy kis duruzsolás, heves kifakadás megpuhit, egypár csepp könyv ellágyít — az nevezze magát férfinak s az hallgasson.

Dumas szerint: „A nők olyanok férfijekhez, mint a királyok alattvalóikhoz: kezdetben alázatosak, később zsarnokok.” Ezt a férfiak mi elűnkön gyakran felhozzák. Én ezt a férfiak ellen szólónak tekintem s azt mondom; a férfi neveli az alázatos zsarnokká s a ki ezt teszi vagy megtörténni engedi az átváltozást az nem erős, az nem férfi és ilyen sok van.

Hol hát a szerelem bacillus? A férfi gyöngyességében. Ez az én utolsó szóm. M.

lalt rendelkezések értelmében Kecskemét th. város területén a személy- és vagyontulajdonosokat megvéni, a békét és közrendet tartantari a büntető törvények, rendeletek és szabályrendeletek megszegését, a véletlenszerű, vagy bármily természetű mulasztásból eredhető veszélyeket és károkat lehetőleg megakadályozni, a megzavart rendet és békét helyreállítani, az ezek ellen vétőket kitűzni, és megfenyítést végett a rendőrhatalom feljelenítését és átadást, továbbá a lakosságban a rendőrség hatáskörébe eső kívánatai és szükségleteinek elérésében segédkeztetést nyújtani. 18. §. Minden tulajdos, ugyazint minden darva magaviselet, megmondatlanság, önkény és rossz akaratú zaklatása a közönségnek, lealacsonyítja a rendőrintézményt, alássa a rendőrség iránti tiszteletet, megnehezíti a rendőrök állását és szolgálatuk teljesítését. Ezt tehát a rendőrség közegei annyival inkább kerülni tartoznak, mert ilyen események szigorú megtorlást von maga után. 28. §. A rendőrség minden tagja legyen szolgálatának felelőssége és fontosságát áthátva, s magát minden erővel szolgálatainak szentelve, de legyen neki kellő feljegyzése is, mivel arról ami az állam és a város biztonságát és jólétét előmozdítja. A rendőrhatalomnak minden szabad magukat polgártársak fölé helyezettek tekinteni, és mivel addig míg azok valamely törvényellenes eredményt nem tesznek ellenük nem léphetnek fel. A rendőrszemélyzetnek soha sem szabad ezen feladatokat szem elől tévesztetni, és mindig gondoljanak arra, hogy ők csak is polgártársak és a közérdek biztosítására rendelkeznek, mi végett és ezeket minden személyes vagyontulajdon elleni veszélytől, úgy szinte minden törvény ellenes eseménytől melyek személyi szabadságokat veszélyeztetnek, óvják, és őrizkedjenek minden tévedéstől. Az által, ha a rendőrhatalom legfőbb feladatokat teljesíti, a közbiztonságot bármily módon veszélyeztető akadályokat elhárítani törekedjenek és magukat csak is ezen szép feladatuk szentelnek, a közönségben azon meggyőződés fog megfogalmazni, hogy a rendőrség intézménye a társadalomnak szükséges és nélkülözhetetlen támasza. A rendőrhatalom kötelesek szolgálati fellelősségük a törvény- és szabályrendeletek által meghatározott korlátok közt maradni, kötelesek tiszteletteljesen, nyíltan, nyugodtan, és tapintatosan, de mindig határozottan, és komolyan fellépni, csak ily magatartással nyerhetik meg a közönség bizalmát és tiszteletét. Ezekből látható, hogy rendőrségünk mily szép dolgokra oktattatik. Ha az itt körvonalozott eszmék ismertetése évekkel ezelőtt kezdetét vette bizonyára más volna most rendőrségünk.

Mihó László úr és az énekantatás.

Mihó László úr f. hó 21-én a reform. főgymnázium nagy termében 30-40 főből álló közönség előtt előadást tartott énekantatási módszeréről, s 3 gyermekével gyakorlatilag is bemutatta, mily eredményt lehet elérni aránylag rövid idő alatt a hangjegyek szerinti énekantatás alapján.

Módszerének lényege röviden az, hogy megismerteti a c-dur skálában levő hangjegyeket, azonban eleinte inkább csak szemléltető eszközökül használja őket. A c-dur skálának különböző hangjaiból, mint alaphangokból kiindulva, észrevétlenül rávezeti tanítványait a többi skálákra. És az a 6 éves fiúcska és 7 éves leányka, kikkel módszer eredményét bemutatta, nemcsak a legkülönbözőbb skálákat énekeltek le hiba nélkül, hanem a legnehezebb hangtávolságokat is egész biztonsággal eltalálták, s a közönség köréből némelyek által fölirt néhány soronyi nehéz hangjegypárokat s a legnehezebb reform. egyházi énekeket (melyeket pedig nem igen lehet dalosoknak mondani) is könnyűséggel és tisztán leénekeltek. (már t. i. a hangjegyeket).

Kár, hogy az iskolák igazgatói és az elemi iskolai tanítók mindnyájan jelen nem voltak. Mert megláthatnák volna, mire lehet menni az énekantatás terén az ószinte lelkesedéssel, a gyermek értelmi és hangbéli fejlettségéhez leereszkedni tudással és megfelelő módszerrel, no meg természetesen szakértelemmel. Hogy pedig az énekantatásnak a különböző iskolákban nem szabadna olyan ötdik keréknél lenni, arra nézve elég arra az igazságra hivatkozni, hogy nemcsak nyelvében, de dalában is él a nemzet. S ha már valamely iskola az a sok kedélyi, erkölcsi és esztétikai hasznát, mely a helyes és alapos énekantatásból ered, föláldozza is valamiféle okból: nincs elég nagy személyi vagy anyagi ok, mely megengedhetné ténél a nemzeti geniusz parancsolt érdekeinek föláldozását.

Még nagyobb kár azonban, hogy azon szűknek nem voltak jelen nagyobb számmal, kiknek báik vagy leányai valamely helybeli iskolába járnak. Mert ha látták volna a Mihó László úr elérté eredményt, talán megvillant volna elméjükben az a

kérdés, hogy beválí-e kellő eredménynek néhány dalnok bevezetése, s hogy vajon, miért nincs a Mihó úrval egyenlő vagy legalább azt megközelítő eredményre az énekantatásnak összes intézeteinkben? S az ilyen gondolatokból talán megszületne végre valahára az erőteljes közvélemény, mely a különböző intézetektől és iskoláktól hatóságoktól hangosan követelné az énekantatásnak — bármily áron is — kellő színvonalra emelését.

Addig is, míg ez bekövetkezik (mert hiszen hiszük, hogy a hatóságok és a nagy közönség szeméi e tekintetben is fel fognak egyszer nyílni), szerencsés a reform. főgymnázium, melynek olyan lelkes és szakértő énekantatója van, mint Mihó László úr. s+r.

Jogásztetely.

A jogásztetely folyó hó 20-án ment végbe a kaszinó termében. A mulatság a régi jogászbálak maradéka, nélkülözött ugyan azt a fényt, azt a pompát, melyet elődje, a sok jóidőket átélt, de a közönség közönye miatt lassan-lassan összeolvadt jogászbál kifejtett; de kedélyesség, fesztelenség, és jókedv dolgában egy cseppet sem maradt amazok mögött.

A mai táncestetelyt is ez jellemezte, s a ki ott volt bizonyára egy kedves emlékekkel lett gazdagabb, s szivesen fog visszagondolni a jogásztetelyre. Ki tudja hány fiatal szív dobogott lázasan a valser ütemei alatt, és vajon ki tudja, hogy a szupercsárdás szép táncosnői közül hány kerül főtűtő alá a jövő farsangra? Annyi bizonyos, hogy akár állandó, akár könnyen muló lesz az emlék, mindenesetre kedves lesz mindenki előtt.

Már félkilenc órakor sűrűen robotak a buntók és bérkosok a vendégek seregét hozva. Az előcsarnokban a rendezőség tagjai előlők a fúrge bálélnökek fogadták az érkezőket. Sorra jöttek a szebbnél szebb leányok, valamennyien egyszerű rózsaszín, fehér, vagy kék ruházatban, elől minden fodrozott díszítés nélkül. Sehol nem volt riktó cífráság, mindenütt a bájós egyszerűség honolt. Ez egyszerűség mellett tehát annak valókibbóban váltak ki, a hó fehér vállak és alabástrom karok.

Az asszonyok, azok mint mindig, úgy most is öltözékben, valamint ékszerekben ragyogó fényt és pompát fejtettek ki; kik közül Dr. Széless Józsefné hosszú uszály aranyrészeg selyem ruhát viselt virágos bársony tabierrel, míg Papp Sándorné fekete fehér csikós bársony uszályú díszes fekete csipke, Darányi Ferencné hosszú uszályú fekete selyem, Btvi. Kis Aladárné világos kék surab, Gulácsy Gyuláné fehér illúzióval díszített rózsaszín selyem. Fekete Istvánné bordó szín borkát, és Zombory Lászlóné fekete bársony ruhában jelentek meg, a többiek pedig fekete selyem és atlasz ruhákat hordottak.

Fél tíz órakor minden helyiség zsúfolva volt, a miből látható, hogy van még sok jó szív, és táncra kész láb. Ez az érdeklődés a legnagyobb kedvet várasolta a rendezőség szívébe, a hol pedig a rendezők jó kedvük ott átragad a vídamság a kedv a leányokra is.

Tíz óratáj hangzatkot fel az első csárdás útemei jelt adván a tánc megkezdésére, s a jó kedv csak hamar tányát ütött a vídám mulatni vágyó társaságban, és az éjfel utáni órákban már valóságos elragadtatással járta a tizes fiatalok.

Az estélyen Balogh Bandi „jogász csárdás” címen egy új darabot mutatott be, természetesen vége hossza nem volt a „hogy-volt-nak”.

A női táncrendek, melyely a rendezőség a hölgyeket meglepte választékosan készültek, s hófehér plus párnát ábrázoltak, melynek tetején a jogásztetely egylet monogramja, és miniatúr kiadásban sokban egy tudósi diploma. — a párna szét nyitható belsejében pedig tűkör és az estélyi táncrendje volt.

A négyeseket 32 pár táncolta. A mulatság reggeli 5 óráig tartott.

A hölgyközorúban a következők voltak: Leányok: Berecki Margit, Cserekyei Ida, Csilléry Malvin, Dékány Róza, Fekete Jolán, Farkas Mariska (Félegyház), Harkai nővérek, Halasi Ika, Jávorti Mariska, Katona Mariska, Btvi. Kiss Erzsé, B. Kiss Jolán, Konkoly Erzsike (Tata), Láber Mariska, Lestár Gizella, Lonocsi Jolán, Molnár Zsuzsika, Papp Sarolta, Révai Margit, Szabó Terka, Than Irma, Zsitvai Ilonka, Zombory Ida és Irén, Vasvári Ida. Asszonyok: Berecki Jenőné, Cserekyei Károlyné, Csilléry Kálmáné, Deák Gyuláné, Dékány Imréné, Darányi Ferencné, Fekete Istvánné, Farkas Mihályné (Félegyház), Harkai Józsefné, Halasi Gyuláné, Katona Zsigmondné, Btvi. Kiss Ferencné, Btvi. Kiss Aladárné, B. Kiss Ferencné, Láber Károlyné, Molnár Jánosné, özv.

Mónus Ferencné, Papp Sándorné, özv. Révai Istvánné, özv. Kun Györgyné, dr. Széless Józsefné, Gulácsy Gyuláné, Thané, és Zombori Lászlóné.

Országos ügyek.

A letolyt héten, február 22-én nyílt meg az országgyűlés.

Ünnepély, szép tavaszi nap volt s ez mintha jelképezni akarta volna a reménykeltő jövőt, melynek kezdete az új országgyűléstől várható.

A főrendek és képviselők felvonulása 10 órától háromnegyed 12-ig tartott.

Pontosan 12 órakor lépett a király a trónterembe s felavatta a megújított beszédkönyvet, melyben visszapillantott a negyedszázados idők múvére, rá mutatott a minden téren látható haladásra, az államháztartás rendezettségére s teendőik megjelölte az adók reformját; a közigazgatás újja szervezését; a tisztviselők jogviszonyainak szabályozását; az egyesületi és gyűlékezési jog rendezését; a képviselő választások feletti bíráskodást; a közoktatás ügyének jobb karba helyezését stb.

A képviselőház részére koronakül Csányi S., majd Madarász József szólítottott fel, de miután ők nem válaokoztak Janicsáry Sándor koronaköltő, míg meg 25-én elnökük Bánffy Dezso b., alelnökük Bokross Elek, Andrassy Tivadar választott meg.

HIREK.

— **Beniczky Ferenc** főispán ó nagyméltósága ma este több napi tartózkodásra városunkba érkezik. A közgyűlésen elnököl s a szankcionőr széklet megtartja.

— **A város rendes közgyűlése** február 29-én, hétfőn lesz.

— **A „Katona kör”** első bójti felavását nevezetessé teszi az is, hogy ifj. Bakta Mihálynak „Katona József szellemében” című dallamos zenéjű hallgató magyariját mutatja be az úriháza. Örömmel üdvözöljük az e téren nem ismeretlen nevű derék szerzőt.

— **Katona József** születésének száz éves fordulatja napja ez év november 11-én levén — a Katonakör választmány bizottságát küldött ki, hogy gondoskodjék a megünneplés módozatáról, vajon országos ünnepélyt rendezzenek-e, vagy csak magának a város közönségének részvételével.

— **A korcsolyázó egyesület** már többször említett estélye kedden, március 1-én lesz a kaszinó termében s a jelebből következtetve a legszebb s leglátogatottabb mulatságok egyike lesz.

— **A sorozás** március elsőjén kezdődik s öt nap tart. 950 ember kerül vizsgálat alá. Az igazolatlanul elmaradók 100 forint terjedhető bírsággal sújtottak. A sorozás a Lóth féle vendéglóban lesz.

— **A Weber-féle társaság** Balaton vidéki magyar ajkú telepítvényesei március elsőjén érkeznek városunkba.

— **A kecskeméti rabegyelző-egylet** évi közgyűlést a kir. törvényszék tanács-teremben febr. 23-án, vasárnap d. e. 11 órakor tartja, a melyre úgy az együleti tagok, mint az érdeklődők tisztelettel meghívottak.

— **A lakosság 16 éves felüli tagjainak összeírására** a buzgó főkapitány vállalkozott s így ó a városnak meggazdálkodik a sokba kerülő bejelentési hivatal kiadásait.

— **A Katona József kör** választmányja ma egy hete ülést tartott s megállapította a felolvasások számát, napját s programját. Lesz három felolvasás. Március 10-kén szavaz Zombory Ida k. a., felolvas Magyar Géza s Jatszik az úri banda. Március 24-én szavaz Fekete Róza k. a., felolvas Széless József a zene köréből, s végül paratlet lesz. Április 7-én szavaz Than Irma k. a., felolvas Nagy Ferenc, kettőst énekel dr. Kovács Pálné úr hölgy és Klein Gyula úr.

— **Bóka Péter** reáliskolai tanár, mint halljuk, legközelebb a József gőzmalom társaság elnöke lenni megszűnik.

— **Dr. Kovács Pál** jogakadémiai igazgatót, a Szalaszky Gyula államtitkár lemondásával íresedésbe jövő választókerület Ugron-párti választói a képviselő jelöltség elvállalására felkérték s ó a jelöltség elvállalására hajlandóan nyilatkozott.

— **A szomszédostól** Zámbo Géza félegyházi polgármestert a király, a Ferenc József rend lovagkeresztjével tüntette ki tevékenysége elismeréséül. Félegyháza oly rohamosan halad, anyagi ügyei olyan rendezettek, hogy valóban ószinte örömet kelt ügy e fejlődés, mint az abban frözeses polgármester kitüntetése. A ki városát emeli, az a hazának tesz szolgálatot.

— **Ceglédlen is mozognak** s a mármár kész városaházán kívül kisajátítás útján is igyekeznek a város emelésére törekedni, csak úgy mint mi. Epen most foglalkoznak egy nagyobb tér nyeres szemontjából kisajátítással.

— **Nagy-Kőrösn** a játékonyságuk által is kivált egyének egyre dőlnek ki. Ferency Annát, ki szülővárosát, Kecskemétet tüntette ki jelentékeny hagyományával, térje Kalocsai Balázs követte, ki viszont a nagy-kőrösi iskolát, egyházat s viraszt halmozta el jótéteményeivel s a mult héten az iskolát s árvaházat építtetett Szalay Pálné V. Faragó Zsuzsanna hunyt el. Különbön mind-egyik gondoskodott arról, hogy nevők, emlékeztők ne enyessen el.

— **Gyászír.** Id. Sági Mihályné, Nagy Judit február 22-én elhunyt. A nagy számú rokonság által gyászolt, édes anyja volt Sági Mihály ügyvédnek és Sági Sándor lelkésznek, kik Kecskeméten általános ismeresnek örvendek.

— **Kovács István** ügyvéd úr annyira felbuzdult a sajtópernyerésen, hogy újabb sajtóper indítást helyezte kilátásba — Nagy Imre úr ellen. Ime, hogyan lesz a jóbarátokból ellenség!

— **Betörések.** Február 20-án Kovács Antal, Molnár József, Miklós László szarkási kunyhót törte fel Medgyess Lajos és társai, kiket a rendőrség már elcsipett. 24-ére virradólag Kocovai János I. tizedi lakását törtek fel még ismeretlen tettesek.

— **Reályteljes elűnése.** Löwy Adolt szatós február 4-én elment Debrecenbe s onnan jövet 6-án látta Ceglédlen, de azóta nyoma veszett. Az eltűntet családja körorzti.

— **Jutalomjáték.** Csütörtökön, márc. 3-án lesz Berczy Erzsé jutalomjátéka. Színe kerül: „Arany paraszt” színmű 4 felvonásban. Ajánljuk a jutalmazandót a közönség figyelmébe.

— **Közgyűlés.** A helybeli kereskedő ifjak Egyesülete t. évi március hó 13-án vasárnap d. u. 3 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a tagok ezúton is meghívottak. Tárja: a tisztviselők, 10 választmányi rendes és 2 póttag megválasztása. Kivonat az alapszabályokból: 25. §. Egyesületi tisztviselőkké rendes tagokon kívül csak alapító tagok választathatók. 23. §. Szavazati joggal mindazon rendes egyesületi tag bir, ki a tagsági díjjalk hátralekában nincs. 53. §. A közgyűléseken csak oly indítványok tárgyalhatók, amelyek 6 szavazatképes tag által támogatva, a gyűlés megtartása előtt 15 nappal a választmánynak bejelentettek, s ez által a meghívóba fölvetettek.

— **Keresztelés.** Megható ünnepély volt tegnapi szombat reggel 9 órakor a reformátusok templomában. Egész esztél tart ó a református vallásra s ez a család az értelmiség körébe tartozik. Jónás Sámuel m. kir. honvéd-husár kezelő százados családja levén az áttérő. Az 52 éves családó a keresztelésben József nevet kapott, úgy szép természetű mint a női iparkiallításból gyönyörű munkáiról ismeretes Clementina leánya. Judit nevet vett t. s a 10 éves Dezso Bélára kereszteltetett Nl. Mészáros János lelkész úr igen szép beszédet tartott, mely úgy a közönséget, mint a nap jeleseit mélyen megindította. Keresztülők voltak Zsitvai Béla honvéd-husár alezredes és neje született Daróczy Judit, Soos József városi pénztárnok és neje szül. Antal Ilona.

— **Fahány.** Városunkban február 15-dikétől az u. n. vasúti tá eladását nem a főnök eszközölte, hanem magán vállalkozó. A magán tulajdon képező helyi ta megjelölésen fogytán levén s a városi sem fedezvén a közönség szükségletét, felhívjuk a rendőrség figyelmét az ölla mennyiségének ellenőrzésére; mert ha az öll nincs meg a vevő a szállítással is, a vágatással is többet ad ki, mint kellene.

— **A megszóktetett völegény.** Londonban nagy zöbeszéd tárgya egy igen előkelő hölgynek szomorú esete. A hölgy jegyben járt Lidderdale Vilossal, az angol bankormányzódnak fivérével. Az esküvő napján azonban hiába várakozott völegényére, a fiatal ember nem mutatkozott. Néhány nap múlva annak híre érkezett, hogy a völegény egy hajón szerencsétlenül járt és meghalt. A hirt azonban senkinek hiszi el. A menyasszony családja jutalmat tűzött ki a völegény hiteles halotti bizonyítvány bemutatójának. Az eltűnésnek az a nyitja, hogy a völegényt egy gazdag 30 éves hölgy, kinek külön hajója van, szöktette meg.

— **Nagy-Kőrösn** az odaváló zenekedvelők egyesülete március 5-én, szombaton táncmulatsággal összekötötti zenestélyt rendez. Műsor: A fikus paraszt. Údöskö operette kivonat. Monolog „Loco”. Zenei humor potpourri. Legújabb magyar népdalok. Madarász operette kivonata. Ime ott virágzik az egyesület, mely nálunk a zenekedvelők nem nagyon kedvelik a zenét, legalább arra látszik mutatni hangversenyük elmaradását.

— **Öngyilkosság.** Pozsonyban tegnapi éjjel Sam Frigyes dr. ügyvéd, közjegyző helyettes, morihummal megmérgezte magát. A holttestet törvényszéki fogók fogják boncolni.

— A kecskeméti izr. jót. nőegylet gyűjtést rendezett, melynek eredménye 314 frt 50 kr. Adakozni sziveskedtek: Behr Mórné 20 frt, Altstok Gyuláné 20 frt, Hacker Lajosné 5 frt, Braehfeld Sándorné 5 frt, Klein Mórné 1 frt, Ungár Salamonné 5 frt, Auspitz Józsefné 1 frt, Feldmeier Ignácné 5 frt, Pollák Pálné 3 frt, Fuchs Emma 2 frt, Schwarz Jakabné 4 frt, Virányi Ignácné 2 frt, Fantó Péterné 5 frt, Schwab Lévyne 5 frt, Bleyer Ferenec 3 frt, Szilágyi Zsigmondné 2 frt, Szemző Sándorné 3 frt, dr. Scheiber Ignácné 3 frt, Spieler Adoltné 2 frt, Vitéz Gezáné 3 frt, dr. Fekete Lászlóné 4 frt, Witz Antalné 2 frt, Schwarz Gusztávné 5 frt, Rosenbaum Antalné 2 frt, Pinter Bernátné 2 forint, Schwarz Dávid 2 frt, Bleyer Adoltné 1 frt, Lövy Ernőné 2 frt, Lévai Antalné 1 frt, Fischer Miklósné 1 frt, Fispán Mórné 2 frt, Schmidt Jakabné 1 frt, dr. Szekulesz A. 1 frt, Kövári Fülöpné 2 frt, Mezei Rezsőné 1 frt, Stein Lajosné 1 frt, Bleyer Lászlóné 3 frt, Weisberger Salamonné 2 frt, Braun Pál 1 frt, Schnitzer Martonné 50 kr., Csillag Miksáné 1 frt, Fornheim Arnoldné 1 frt, Rosenfeld Mórné 1 frt, Kónig Sándorné 50 kr., Reiner Lászlóné 1 frt, Bauer Antalné 2 frt, Zilzer Adoltné 3 frt, Feuer Jakabné 1 frt 50 kr., Angner Fülöpné 1 frt, Fehér Martonné 2 frt, Lövy N. né 50 kr., Kohn Gaborné 1 frt, Kohn Béláné 1 frt, Dávid Bertalan 2 frt, dr. KecsKeméti Lajosné 3 frt, Weisz Sándorné 1 frt 20 kr., dr. KecsKeméti Lajos 2 frt, Feuermann Martonné 2 frt, dr. KecsKeméti István 1 frt, Wachsberg G. né 1 frt, Kohn Lipótné 1 frt, Feuermann Józsefné 2 frt, Fehér Mórné 1 frt, Friedmann Hermanné 50 kr., Goldberger Ödöné 1 frt, Fleischmann Sámuelné 2 frt, Csillag Esztké 50 kr., Bauer Lajosné 50 kr., öz. Hirsch Mórné 50 kr., Grösz Izsákné 1 frt, dr. Hacker Lajosné 2 frt, Aszódi Hermanné 30 kr., KecsKeméti Józsefné 1 frt, Feldstein Izidorné 50 kr., Csillag Sámuelné, Dobosi Dávidné 1—1 trtot, Lichtner Ferenec, Lichtner Miksáné 2—2 trtot, Grösz Zsigmondné 1 frt, Scheiber Sándorné 2 frt, dr. Steiner Miksáné, Simon Józsefné, Medák Józsefné 1—1 trtot, Fleischer Bernátné 3 frt, öz. Mihoffer Istvánné 3 frt, Fischer Miksáné 4 frt, Grösz Lipótné 2 frt, Gál Mórné 1 frt 50 kr., Fantó Bernátné, Blau Dávidné, Vári Salamonné, Blau Ferenec 1—1 trtot, Bárány Berta 2 frt, Szemző Vilmos 1 frt, Gallia Emma 2 frt, özvegy Schweiger Fülöpné 5 frt, Nagy Sándorné 2 frt, öz. Steinvurcz Józsefné 3 frt, Metzger Béláné, Grosz Gáspárné, Versee Károlyné 2—2 frt, dr. KecsKeméti Sándor 3 frt, Wertheim Jenő 1 frt, Schweiger Mina 2 frt, Burger Miksáné, Markbreit Mórné, Steiner Ignácné, Steiner Józsefné, Vitéz Gusztávné, Spieler Ignácné, Brett Mórné, Reinitz Kálmáné 1—1 trtot, Szigetzi Adolfné 50 kr., Vitéz Gyuláné, Grünblatt Ignácné, Sváb Kálmáné, Cnner Mórné, Zilzer Lipótné, Weisz Gyuláné 1—1 trtot, Kaunitz Ignácné 50 kr., Springer Sámuelné 50 kr., J. Ullmann 50 kr., Rotter Mórné 50 kr., Fuchs Józsefné 2 frt, Szabó Lipótné 50 kr., Fuchs Adámné 50 kr., Kohn Józsefné, Kovács Lajosné, Pollák Lipótné 1—1 trtot, Pollák Mórné 50 kr., Witz Gusztávné, Popper Ignácné 1—1 trtot, Schweiger Ferenec 2 frt, Szilágyi Ignácné 2 frt, dr. Fodor Jenőné 5 frt, Blau Mórné 1 frt, Schönberger Adotné 1 frt, Hacker Adolfné 1 frt, Fuchs Samuné 3 frt, Steininger Antalné 5 frt, Fuchs Péterné 1 frt, Halász Ferenec 2 frt, Muth Sándorné 1 frt, Horovitz Ernesztine 1 frt, KecsKeméti Herené 1 frt, KecsKeméti Miksa 1 frt, Muth Frigyes 1 frt, Braehfeld Vilmos 3 frt, Goitein Jónásné 1 frt, Grosz Adolfné 1 frt, Rothfeld Ignácné 1 frt, Fehér Lajosné 1 frt, Engel Ferenec 1 frt, Hacker Antalné 3 frt, Lövy Sománé 1 frt, Schwarz Zsigáné 1 frt, Braehfeld Józsefné 5 frt, Klein Gyuláné 2 frt, öz. Schwarz Antalné 1 frt, Bleyer Gyuláné 1 frt, Brett Salamonné 1 frt, id. Lövy Gyuláné 1 frt, Schwarz Ignácné 4 frt, Behr Károlyné 2 forint. A jötekonny adakozóknak köszönetét fejezi ki a választmány.

MEZŐGAZDASÁG.

A vetések állása nem engedi, hogy a gazdák vérmes reményekre ragadtassanak. Általában véve igen közepesek, több helyen gyönggék a vetések. A szőlővesszők nagy része is elfagyott, úgy hogy, a ki az őszi nagy fagy előtt nem takarta le venyigéit, az az idén nem is bujthat, nem is ojthat.

ÜZLET.

Vasúti menetrend (érvényes 1891. június 1-től.)

Budapest—Kecskemét közt:

Személyvonat	Budapestről indul	7 óra 45 p. reggel
	Kecskemétre érke	10 " 59 " d. e.
Omnibuszvonat	Budapestről indul	12 " " déli
	Kecskemétre érke	3 " 58 " déli
Gyors-vonat	Budapestről indul	1 " 25 " déli
	Kecskemétre érke	3 " 20 " déli
Omnibuszvonat	Budapestről indul	3 " 20 " déli
	Kecskemétre érke	7 " 29 " este
Személyvonat	Budapestről indul	7 " " este
	Kecskemétre érke	10 " 30 " éjjel
Gyors-vonat	Budapestről indul	9 " 30 " éjjel
	Kecskemétre érke	11 " 32 " "

Kecskemét—Budapest közt:

Személyvonat	Kecskemétről ind.	4 óra 11 p. regg.
	Budapestre érke	7 " 20 " regg.
Omnibuszvonat	Kecskemétről ind.	5 " " regg.
	Budapestre érke	8 " 35 " regg.
Omnibuszvonat	Kecskemétről ind.	8 " 50 " regg.
	Budapestre érke	12 " 50 " déli
Gyors-vonat	Kecskemétről ind.	12 " 13 " déli
	Budapestre érke	2 " 5 " d. u.
Személyvonat	Kecskemétről ind.	5 " 44 " d. u.
	Budapestre érke	8 " 40 " este.

Piaci árjegyzék.

1892. febr. 26-án.

Tiszta bizon métermészünkön	10-20 krtól	10-40 krtól
Kétszer	9.70	9.90
Bosz	9.30	9.50
Árpa	6.10	6.20
Zab	6.10	5.90
Tengeri kecskeméti mm	5.40	5.50
Tengeri bánáti	5.40	5.45
Köles métermészünként	5.40	5.60
Krumpli	2.30	2.50
Széna	2.20	2.40
Szalma	1.—	1.10
Szalonna	— 48	— 56

Felelős szerkesztő: DALOTTI ÖDÖN.

NYILTTER.

Grünblatt Berta
Ziffer Ede
jegyzék
Kecskemét Bécs

Csikos és kockás selymeszövetek.
Louisina, Foulard-Sürh-Taffeta-neműkben Merveilleus selymeket is méterenként 45 krtól 3 fitig 85 krajeg öblöngyikre, vagy egész végükben is póstábir- és vímmantessu szállít. **Henneberg G.** (és. kir. udvari szállító) **selymgyára Zárbán.** Minták póstafordulával küldetnek. Svájcha címzett levelekre 10 kraj bélyeg ragasztandó. 10

A temető-nagy-útcán egy korcsma helyiségből, két szoba, konyha, kamra, élestar-, és pincéből álló lakás kiadó.
Értekezni lehet: 32 3-3
Özv. Fleischer Bernátnéval.

Arverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közzhírá tetetik, hogy Bényi István végrehajtónak **Seukál István** végrehajtást szenvedő ellen 70 fit lóke és járuléki iránt folyamatban levő végrehajtási ügyében, a kecskeméti 2300. sz. tjkbon A + 2617. n. hrz. alatt foglalt, és Seukál István s Bende Mihály nevű álló, az 1881. évi 60. törvényeikk 156. §. c.) pontja szerint egészen arverés alá bocsátandó házbirtok tartozékaival együtt, a kikéltási árul szolgáló 560 fit becsértékben, az 1892. évi **Ápril hó 28-ik** napján d. e. 9 órakor, mint egyetlen határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi helyiségben megtartandó nyilvános arverésen az egyidejűleg megállapított, s a hivatalos árak alatt e telekkönyvi hatóságnál, valamint Kecskemét város polgármesteri hivatalánál megtekinthető feltételek mellett a kikéltési áron alul is eladandó fog.

Venni szándékozik tartoznak a kikéltési árul szolgáló becsár 10% al közzépénben, vagy ovadékképes értékpapírral a kikéltőt kezeibe bántapintandó előre letenni.

Kelt Kecskeméten, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1892. évi január hó 26-án.

Bogoss Endre,
kir. törvénzéki bíró.

Alulírott tisztelettel értesitem a n. é. hölgyközönséget, hogy III. t. Páva-útcza 140. sz. alatti régi lakásomon mindennemű

függöny tisztítást

az ismert mód szerint fehér vagy krém színben készséggel elvállalok.

Tisztelettel
Giowanelli Lőrinczné.

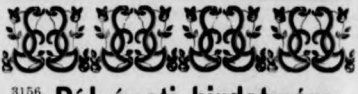
Kiadó lakás!

A nagykerői útcán a Beretvás szállodának szemközti emeletes házbán

2 lakás,
űgyszintén a VIII. tized 8. sz. házbán

egy bolthelyiség és lakás
május hó elsejére **bérbeadó.**

Bővebb felvilágosítást ad:
Gál Mór,
8. tized, 8. sz. alát

Pályázati hirdetmény.

Kecskemét város törvényhatóságánál egy 360 frt évi fizetéssel és 140 frt lakbér és pótlékkal javadalmazott **közigazgatási gyakornoki állás** főispáni kinevezés útján betöltendő lévén, felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy ez iránt kellően felszerelt kérvényeiket hozzámtolyó 1892. évi március hó 10-ik napjáig annál bizonyosabban nyujtsák be, mert az elkésve érkező kérvények a kinevezésnél tekintetbe vétetni nem fognak.

Kecskeméten, 1892. évi február 22. napján.

Lestár Péter,
kir. tanácsos, polgármester.

Eddig fölülmulhatatlan!
MAAGER VILMOS-féle valódi tisztított
DORSMAJOLAJ
Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emésztetőségénél fogva gyerekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III./3., Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

KECSKEMÉTEN: Molnár János és Katona Zsigmond gyógyszerész uraknál, Pataky György és Nyirády László urak kereskedésében. 209 (24—20)

Kizárólagosan tokaji borból gyártott
TOKAJI COGNAC
AZ ELSŐ TOKAJI COGNAC-GYÁRBÓL TOKAJON.
MINŐSÉGBEN FELÜLMULHATLAN.

Kapható: Héjjas Mihály és Bóka Zsigmond uraknál, és a gyógyszerárakban.
A gyár helybeli főüggynöke: **Spieler Izidor.** Lakik V. zöldkert.útcza 64.
31 4-3

Bécs, 1873. Budapest, 1885. Zágráb, 1891. Eszék, 1889. N.-Palánkán, London, 1878.
Erdemérem. Nagy díszoklevél. Díszoklevél. Díszoklevél.
1887. Arany-érem. Díszoklevél.

CSIK JÓZSEF
első szerémi portland-cement és vízhatlan mészgyár
BEOCSINBAN.
Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V. Rudolf-rakpart 8.
A t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokok, közleési és egyházi előjárások, valamint a n. é. építő községek helyelmérei

Kecskeméten, **GYENES S. és FIA** fűszer- és vaskereskedő uraknál raktárt tartok hol saját gyártmányú
Portland-cement és vízhatlan mész
folytonosan legjobb s egyedül jó minőségben kapható. — Árjegyzékek s magyarázat kívánatra készséggel megküldetnek. 38 5

Páris, 1867. Kecskemét, 1872. Ujvidek, 1875. Szeged, 1878. Triest, 1883.
Bronz-érem. Ezüst-érem. Arany-érem. Erdem-érem. Arany-érem.

KÖZGAZDASÁG.

— Az első magyar sertészhiláló részvénytársaság, XXII. évi jelentése az 1891-diki évi Budapest-köbányai sertészhiláló állapotáról igen érdekes adatokat tartalmaz. Ezekből közöljük a következőket: Köbányára szállítottatott 1891-ben belföldről: 510.590, Szerbiából 138.000, Romániából 4368, összesen: 652.958. Elszállítottatott: Budapestre: 169.783; Belföldre: 51.164, Bécsbe 66.412. Cseh, Morva, Sziléziába: 83.444, Ausztria 31.191, Németország: 114.347. Swájce: 508, Szappangyárakba: 3094, összesen: 519.949. A Köbányára vitt sertések értéke: 26.707.760. Ezek eleségének ára 8.992.137. Értéke a kivitt stb. sertéseknek: 33.318.751.

COGNAC **COGNAC**

Törvényszékileg bejegyzett VÉDJEGY. Törvényszékileg bejegyzett VÉDJEGY.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudására hozni, hogy helyben **Dávid Bertalan** urak a „Fekete kutyához” címzett fűszer- és gyarmatárú üzletében **Cognac bizományi raktárt** rendeztek fel gyárnak termékeinek kieszoníni elárulására.
A n. é. közönség b. pártfogását kérve, maradunk kiváló tisztelettel
Halász Ferencz és Társa.
251 (0—11)